

§ 3. Der kan ved kgl. anordning fastsættes nærmere bestemmelser til lovens gennemførelse.

§ 4. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af udenrigsministeren.“

Som det fremgår af fremsættelsen tilsigter loven at skabe forudsætning for Danmarks ratifikation af den i Wien den 18. april 1961 undertegnede konvention om diplomatiske forbindelser.

Denne konvention er, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, for størstedelen af indholdets vedkommende en kodifikation af allerede gældende folkeretlig sædvane og praksis. Den indeholder kun få nydannelser, men formulerer faste regler for de rettigheder og immuniteter, der ydes diplomatiske repræsentationer og deres personale i henhold til den sædvane og praksis, der følges i forholdet mellem de lande, som har en lang tradition for diplomatiske forbindelser. Konventionen vil derfor især være af værdi for det store antal stater, der er blevet oprettet inden for det sidste ti-år, og som kun har begrænset tradition at bygge på på dette område. Om konventionens nærmere indhold henvises til konventionen, der er optrykt som bilag til lovforslaget, og til lovforslagets bemærkninger.

Af bemærkningerne til lovforslaget anføres følgende:

„Wienerkonventionen er af en særegen karakter derved, at dens indhold ikke følger traditionel lovgivningssystematik, men berører så forskellige områder som retspleje, straffelovgivning, sociallovgivning, post- og telekommunikationslovgivning m. m.

For at skabe tilstrækkelig sikkerhed for en effektiv gennemførelse af konventionen og undgå vanskeligheder i forbindelse med dens anvendelse her i landet, har man fundet det *most hensigtsmæssigt at foreslå vedtagelsen af en særlig lov*, ved hvilken de af konventionens bestemmelser, hvis gennemførelse kræver lovgivningsmagts medvirken, sættes i kraft som lov. Virkningen heraf vil være, at ældre lovbestemmelser, som måtte være uforenelige med de pågældende konventionsbestemmelser, ændres eller bortfalder.

En sådan fremgangsmåde, hvorved en konventionstekst — i dette tilfælde dog kun delvis — sættes i kraft her i landet som lov, har ikke tidligere været anvendt i Danmark, hvorimod den benyttes i adskillige andre lande. Fra et forfatningsretligt synspunkt findes der ikke at være noget til hinder for at anvende denne fremgangsmåde. Der kan påvises adskillige eksempler på, at lovgivningsmagten på